

I øvrigt vil denne regering i lighed med den tidligere regering med Folketingets partier drøfte det, vi kalder en sikkerhedsmekanisme, nemlig en sikkerhedsmekanisme, som kan sættes i værk, såfremt der mod vores forventning skulle opstå forstyrrelser på arbejdsmarkedet eller utilsigtede brug af sociale ordninger.

Den tidligere regering lagde en politik på det her område, som denne regering er enig i. Og bortset fra at det er det eneste solidariske, så mener jeg faktisk også, at det danske samfund har fordel af den politik. Derfor viderefører vi den politik.

Til fru Pia Kjærsgaard kan jeg så sige, at der er lavet en tilbagetagelsesaftale mellem Danmark og Jugoslavien. Folketingets Finansudvalg har netop tilsluttet sig integrationsministerens aktstykke om en særlig støtteordning for afghanske statsborgere med henblik på frivillig hjemrejse til Afghanistan. Jeg siger det som svar på fru Pia Kjærsgaards efterlysning af indsatser for, at udlændinge kan rejse tilbage til deres hjemland.

Fru Marianne Jelved efterlyste en mere offensiv holdning vedrørende de danske EU-forbehold, EU-undtagelser. Jeg kan kun sige, at regeringens linje er fuldstændig uændret: Vi skal af med forbeholdene. Det er det, regeringen sigter på. Men jeg må gentage, hvad jeg tidligere har sagt: Jeg synes altså ikke, det tjener et formål på nuværende tidspunkt at lægge sig fast på, hvornår det rigtige øjeblik så er til at skaffe sig af med forbeholdene.

Det er kun 2 år siden, vi havde en folkeafstemning om euroen, og jeg synes, det er det rigtige, at der er en bred opbakning i befolkningen til at komme af med forbeholdene, før man skrider til en folkeafstemning. Det er ikke noget, man sådan kommer med i tide og utide. Det tror jeg modvirker formålet.

I øvrigt synes jeg, at fru Marianne Jelved måske skulle tænke over, at resultaterne af det arbejde, der i øjeblikket foregår i EU-Konventet, og det, der måtte komme ud af regeringskonferencen, måske ikke kan ses fuldstændig uafhængigt af de danske forbehold, at det måske er noget, der vil tydeliggøre konsekvenserne af forbeholdene.

Jeg siger det, fordi fru Marianne Jelved sagde, at der kunne opstå en fuldstændig uoverskuelig situation, hvis man først færdiggjorde regeringskonferencen, og derefter skulle kigge på forbeholdene. Jeg tror, fru Marianne Jelved meget nemt kunne komme ud i en uoverskuelig situa-

tion, hvis man tog det i den modsatte rækkefølge.

Jeg siger det, uden at regeringen på nogen måde har lagt sig fast på, hvornår det rigtige tidspunkt er for at tage en eller flere folkeafstemninger, men jeg henstiller til, at fru Marianne Jelved foretager grundige overvejelser om den sammenhæng her.

Hr. Holger K. Nielsen levede jo op til alle mine forventninger. Hr. Holger K. Nielsen talte meget om krig, men jeg kom til at spekulere på under hr. Holger K. Niensens indlæg, hvem der egentlig var på vej i krig. For hr. Holger K. Niensens tone og linje var så, jeg vil godt kalde den aggressiv i forhold til regeringen, at det i hvert fald var derfra, der i dag kom krigserklæringer.

Jeg noterede meget nøjagtigt et klokkeslæt i dag for en meget markant udtalelse fra hr. Holger K. Niensens side, det var helt præcis kl. 10.40 – det er ved at være nogen tid siden. Helt præcis kl. 10.40 sagde hr. Holger K. Nielsen, at regeringens politik var udtryk for et perverst menneskesyn. Det sagde hr. Holger K. Nielsen: et perverst menneskesyn.

Og for ligesom at understrege det, og for at være helt sikker på, at pointen var gået ind, sagde hr. Holger K. Nielsen også, at regeringen havde fremsat et ondsksfuldt forslag. Jeg kom til at tænke på på det tidspunkt, om hr. Holger K. Nielsen helt havde tabt hovedet. Et perverst menneskesyn? Altså det er noget af det stærkeste, der er sagt fra Folketingets talerstol – det passede jo i hvert fald talerstolen.

Kl. 21.20

Men hvad var det så, det drejede sig om, det, som hr. Holger K. Nielsen kaldte et perverst menneskesyn? Det drejer sig såmænd i al stilfærdighed om, at regeringen har indgået en aftale med kommunerne på deres ønske – på kommunernes ønske – om mere fleksible regler for optagelse af børn i daginstitutioner. Og det er såmænd, at man ophæver det nuværende anciennitetsprincip, så kommunerne kan tage mere hensyn til forældrenes ønsker og behov, f.eks. at det skal være lettere for søskende at komme i samme daginstitution, det skal være lettere at få plads til sit barn, når man f.eks. som ledig kontanthjælpsmodtager får et job, og det skal være lettere at integrere tosprogede børn ved at tage hensyn til børnegruppens etniske sammensætning.

For at kommunerne kan tage de hensyn, er man nødt til at ophæve anciennitetsprincippet. Det har de ønsket. Det har regeringen imøde-